VITA SANCTAE BONOSAE ROMANAE VIRGINIS, ET MARTIRIS, IMPRESSA...

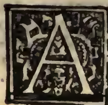
Stefano Capello

VITA SANCTÆ BONOSÆ ROMANAE VIRGINIS, ET MARTIRIS,

Impressa curante Stephano Capello de Maradio Fauentinæ diœcesis Rectore Ecclesię S. Bonosæ Regionis Transliberinæ.

NNO igitur ab Incarnatione Domini nostri Iesu Christi ferè ducentesimo septimo Seuerus impijssimus adeptus est Imperium, qui se pertinacem appellari voluit.

Hic natura sęuus multis sępe bellis lacessitus, fortissimè quidem Rempub. sed superbissimè rexit. Quintam post Neronem persecutionem in Christianos exercuit, plurimiq. sanctorum per diuersas Prouincias martyrio coronati sunt. Ex quibus extitit virgo beatissima Bonosa nomine nobili quidem prosapia orta, nobilior sanctitate est facta, quæ dum à cunabulis Christo credidisset multis cæpit pollere virtutibus, ac ieiunijs & orationibus insistens omnipotenti Domino nostro Iesu Christo quotidie famulabatur.

Eodem quoque tempore, quo impijssimus Rex Sanctos Dei fortiter persequi fecerat, comprehensa est virgo Christi Bonosa ab impijs, atq. cum summa velocitate ante conspectum Regis adducta est. Quam cum impijssimus Rex vidisset, interrogans eam dixit. Quod nomen tibi est? Cui sancta virgo respondit: Bonosa famula Christi vocor Imperator ait: Quis est Christus cui te famulari dicis? Bonosa virgo respondit, Christus est filius Dei Verbum Patris altissimi, quod per vterum Mariæ Virginis de sinu Patris ad terras veniens humanum genus à captiuitate diabolica redemit. Seuerus Imperator dixit, Et quare nō adoras Deos immortales, quos vniuersus orbis adorat? Bonosa virgo Christi respondit. Et qui sunt illi quos immortales esse dicis? Imperator respondit: Iouem, Herculem, Esculapium, atque Saturnum

Virgo Christi respondit: Hos quos tu asseris esse Deos, nos qui fidem Christi tenemus, impios, maleficos, atque sceleratos esse decernimus, atque iudicamus. De istis enim dicit Propheta, Dij, qui cœlum & terram non fecerunt pereant. De vobis autem Psalmista ait: Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, & qui gloriantur in simulacris suis. Ad hæc Imperator iratus iussit eam mitti in carcerem, præcepitq. non panem, neq. aquam ei dari vsque ad diem septimum. Cumq. introisset. Beata Virgo in carcerem ponens genua sua in terram expansis in cælum manibus ait. Omnipotens Deus, qui cœlum & terram creasti, & ex nihilo cuncta fecisti, qui sedes super Cherubin, & iudicas orbem terræ in æquitate, iustoq. moderamine cuncta disponis, qui omnibus te in veritate clamantibus propè semper assistis, & voluntatem timentium te facis & orationes eorum exaudis, atque saluos eos esse concedis, exaudi me famulam tuam humiliter deprecantem; custodi corpus meum à potestate inimici, vt non corrumpatur, sed integrum & inuiolabile, quod tibi consecratum est seruetur, vt cum Sanctis Virginibus in conspectu gloriæ tuæ accensis lampadibus mereatur possidere perpetuum Regnum. Per Dominum nostrum Iesum Christum vnigenilum filium tuum, qui tecum & cum Spiritu sancto semper viuit & regnat in æterna sæcula. Amen.

Statim apparuit ei Angelus Domini confortans eam & dixit: Noli timere, exaudita est oratio tua quemadmodum postulasti. Pugna viriliter vt coroneris feliciter; Quia nosti quanta omnes sancti passi sunt tormenta vt possiderent æternæ vitæ palmam? Illa autem corroborata visione Angelica reddidit omnipotenti Deo gratias. Post septimum verò diem iussit Imperator duci eam de carcere, cogitans eam iam esse defunctam. Quam cum vidisset dixi ei, quis tibi panem dedit? Bonosa virgo respondit: Dixit Dominus in Euangelio: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Dixit ei Imperator, sacrifica Dijs immortalibus, & accipe sponsum nobilem secundum generositatem tuam, cum quo frui possis huius sęculi diuitijs. Bonosa virgo respondit: Me ipsam offero in sacrificium Deo viuo, & vero cœlesti sponso meo. Dicit ei Imperator: Ergo sponsum habes? Christi virgo respondit: Habeo immortalem sponsum Dominum Iesum Christum.

Tunc iratus Imperator iussit eam expoliari, & fortiter cedi. Quæ dum expoliata fuisset, Ita operuit eam Angelus Domini, vt nullus posset videre nuditatem eius corporis. Satellites verò Imperatoris nimium ceciderunt eam. Sed Christi virgo nec terroribus concutiebatur, erat enim Speciosa nimis, & pulchra aspectu. Mox Imperator

tradidit

tradidit eam suo Præsidi dicens. Accipe hanc puellam, & suade ei sacrificare Dijs nostris, quod si contempserit diuersis pœnis eam interficies. Præses autem accipiens eam lætus effectus est cogitans eam reuocare posse à Dei sui cultura, & lateri suo sociari. Alia autem die iussit sibi Preses tribunal parari iuxta Romanum portum ante forum, & Sanctam virginem suis orationibus sisti præcepit. Cui etiam dixit: Consule pulchritudini tuæ, & sacrifica Deo Herculi, atque consenti mihi, & posside bis copias auri & argenti, & habebis hæreditarios filios. Bonosa virgo sancta respondit. Pro certo scias Præses, quia nunquam sacrificabo Dijs vanis, neque polluar sordibus alienis; aurum & argentum tu posside fili Diaboli, qui possidere debes æternum supplicium. Ego autem habeo æternam hereditatem in regnis cælestibus. Iratus ad hæc Præses vehementer iussit alapis cædi Sanctam virginem. Ministri autrm Præsidis cum vellent eam cædere, obstupebant eorum brachia præ nimio dolore, & non valebant inferre aliquod malum in Sanctam virginem. Sancta autem Bonosa respondit Ministris. Nunquid nō videtis virtutē Domini mei Iesu Christi, miserrimi? Quare non credetis in Dominum meum Iesum Christum. At illi respōdentes dixerunt: Credimus in Deum, quem tu prædicas ò beata virgo. Et crediderūt in illa die quinquaginta milites in Dominum Iesum Christū, & batizati sunt à Pontifice vrbis Romæ Presule, quos omnes beata Bonosa de sancto fonte suscepit, & docuit eos omnem legem diuinam.

Audiens hæc Præses iussit Satellitibus suis, vt cum nimia iniuria ducerent beatam Bonosam ante suum conspectum, quæ cum præsentata fuisset dixit ei Præses: Ego te cogitaui sapienter & rationabiliter arguere, vt ab insania tua recederes; Tu autem arrogans effecta tuis magicis artibus delusisti famulos meos recedere à cultura Deorum meorum. Bonosa respondit: Insensate & impijssime tyranne, quare non vereris loqui, qui Demonia asseris Deos esse? Num audisti quid sanctus Propheta dicat; omnes Dij gentium Demonia, Deus autem noster cœlos fecit?

Ad hæc indignatus Præses iussit eam suspendi in eculeo & torqueri. Quæ cum torqueretur Beatissima virgo hilari vultu dicebat. Gratias tibi ago Domine Iesu Christe Saluator meus, qui me dignatus es aggregare in numero ancillarum tuarum.

Altera verò die sedens Præses pro tribunali dedit capitalem sententiam super eos, qui nuper baptizati erant, qui ducti sunt foras portam ciuitatis & decollati sunt octauo idus Iulij, accipientes in Domino victoriæ palmas, quorum corpora sepulta sunt non longè à Portu Romano Stadio vno.

Beatam

Beatam verò Bonosam in tenebroso loco trudi præcepit. Quæ cum esset reclusa apparuit ei Angelus Domini cõfortans eam, deditq. ei panem cœlestem, quæ cum comedisset recreata sunt omnia viscera eius. Præses autem nimis iratus quid ageret ignorabat. Iussit Satellitibus suis, ut plumbatis cederent sanctam Bonosam. Ministri autem Diaboli fecerunt sicut imperatum eis fuerat. Beata uerò Bonosa pulcherrimo uultu dixit ad Præsidem. Iniquissime quid contra me insanis, putas ne me uincere? Iam nimirum constat me signatam & consecratam à Domino Iesu Christo. Tunc Præses ait ei: Impia quare ultronea conaris, & amittis tantam pulcritudinem? Abnega Deum tuum, & nega te esse Christianam, & accipe maritum sponsum iuuenem, qui dabit tibi preciosa uestimenta, & cuncta quæ necessaria sunt; sin alias deserui in templo Deæ Vestæ cum alijs uirginibus, cum quibus habere poteris quicquid tibi libitum fuerit. Ad hæc uirgo Sancta respondit: Absit à me, absit ut Creatorem meum negem, qui est creator, & recreator, formator, & reformator cunctorum omnium, perfecit cœlum & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt, uisibilia & inuisibilia. Qui Luciferum superbientem à sublimibus cœlorum sedibus cum suis Satellitibus in infernum deposuit; cum quibus & uos ô miseri estis arsuri, ubi est luctus & gemitus, dolor, & tristitia inconsolabilis, miseria ac pœna irremediabilis, ubi sunt dracones, serpentes, uermes, qui nunquam moriantur, ubi perpetua flamma, quæ nunquam extinguitur & unde euadere poteritis si credideritis in Deum Patrem omnipotentem, & in Iesum Christum filium eius, & in Spiritum sanctum omnium uiuificatorem, qui præstat omnium peccatorum remisionem insuper etiam regnum condonat æternum, ubi ipsa sancta Trinitas æqualis regnat in maiestate sua ubi gaudent Angeli, lætantur Archangeli, tripudiant Patriarchæ atque Prophetæ, & exultant omnes in gloria sine fine, ubi adest plurimarum rosarum uernantium florum, & uiolarum multarum flagrantia, ubi non est dolor neque tristitia, sed ibi est æternum gaudium, sempiternaq. lætitia.

Et Præses ad hæc respondit: Hæc sunt uerba, quæ nunquam audiui, nec aliquando sum expertus; sed ideo te puto talia loqui, ut possis euadere tormenta, quæ tibi parata sunt. Beata uirgo respondit: Cuncta quæ à me audisti profectò credere poteris, si donum baptismi Christi consequeris; Præses dixit: Iubeo te cum meretricibus tradi, atque cum lusoribus in contubernio lupanari concludi, & postquam corrupta fueris ad nostrum reuerteris consilium. Sancta Bonosa respondit: Nunquam uirginitatem meam, quam Christo Domino consecraui amittam, nunquam ad uestrum declinabo consilium. Tunc

præses

Præses iussit uenire lenones, ut acciperent Sanctam uirginem suis amplexibus, quod facere Deo iuuante minimè potuerunt. Videns autem hæc Præses præcepit ingeri flammas circa latera eius, cumq. positæ essent laminæ candentes vt sanctæ virginis corpus exurerent, ait beata virgo ad Præsidem, tormenta tua pro nihilo computo, quia Redemptoris mei coronam, quam repromisit expecto; sed quia mentem tuam video in felle amaritudinis, & in diabolico consilio permanere, quicquid tibi videtur exerce. Ad hæc Præses iracundia succensus iussit eam iterum in aculeo suspendi, & attrahi neruis, & vngulis ferreis eius carnes radi, vt dolore compuncta Idolis hostias immolaret. Cum autem vidisset Præses eius mentem prorsus immolabilem & impijs tormentis exultare cordis lætitia, præcepit eam deponi, & in arctissima custodia retrudi.

Angelus autem Domini in custodia carceris ei apparuit, magnumq. ibi lumen refulsit, & ait ad Christi Virginem. Constans esto Christi virgo Bonosa, modicum & ad tempus sustine tormenta, vt accipias æternæ gloriæ coronam, quam dabit tibi Christus sponsus & Deus tuus. At illa congaudens, reddidit omnipotenti Deo laudes & gratias, dicens. Omnipotens Deus, qui sedes super Cherubin, & profunditatem prospicis abyssi, qui cunctarum stellarum nomina nosti, cunctorumq. hominum cogitationes à longe cognoscis, qui Sathan ab sanctorum tuorum pedibus tua virtute conculcasti, & miseros, qui clausi in inferni claustra detinebantur, ad superos reuocasti. Exaudi me ancillam tuam, & concedi mihi misericordiam tuam, vt cum finis vitæ meæ aduenerit ab Angelis tuis sanctis in pace suscipi iubeas animam meam, atque in requiem collocare digneris æternam. Qui viuis & regnas per æterna sæculorum sæcula. Amen.

Præses autem altera die iussit sibi in foro ciuitatis tribunal parari, & sedens in iudiciaria sede Sanctam virginem præcepit afferri, cui etiã dixit. Quod consilium inuenisti, viuendi, aut moriendi? Sancta Bonosa respondit: Consilium inueni, vt cum Christo viuam in æternum, Præses autem dixit: Tu Deis sacrifica, aut sententiam accipe mortis. Bonosa virgo respondit: Non sunt Dij, sed Demonia pessima; comprobatur, quia nec sibi, ne alijs prodesse poterunt neque in hoc sæculo, neque in futuro, sed erunt in æterna damnatione & tribulatione omnes, qui colunt eos, Præses dixit, iniuriam meam patienter sustinui, sed Deorum meorum iam ferre non possum. Accede & affer libamina Dijs, sin autem statim meo gladio interibis.

Sancta Bonosa virgo respondit, Minister Sathanæ cur hortaris Dei famulam fidem mutare, quam ab infantia Christo Domino cognoscis

esse

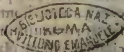
esse firmatam, & cum quo ero æternaliter regnatura? Ad hæc Præses iratus dixit; Sacrilegam Bonosam, blasphemiam Dijs inferentem, & decretis Imperatorum obsecundare nolentem, iubeo capite cædi.

Tunc præcepit speculatori, vt suo proprio ense decollaret eam. Educta est igitur virgo Christi foras Vrbis portas, & capitalem subijt sententiam idibus Iulij. Ipse autem Imperator, qui eam comprehendi fecerat eodem anno apud Eboracum oppidum morbo percussus, obijt. Sic enim Dominus N. Iesus Christus suos vindicat Sanctos, & dat eis gloriam sempiternam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Glotiosissima virgo Bonosa ora pro nobis miseris peccatoribus, cuius festum celebratur die quintadecima mensis Iulij.

FINIS.

Quia visa per Reuer. D. Curtium de Franchis Canonicum sancti Petri in Vaticano.